

РОТАРИ®

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

ЮЛИ 2001 г.

В БЪЛГАРИЯ

**Кой е президентът
Ричард Кинг**

**92 конгрес на РИ
в Тексас**

**Чартирахме Дупница
и Плевен Центрум**

***Област България
с 25 Ротари клуба***

Публикуваме факсимиле от писмото на бившия президент на САЩ Бил Клинтън, с което той благодари чрез посланика в България за високата чест, оказана му от българските ротарианци.

February 21, 2001

The Honorable Richard Miles
Ambassador
American Embassy, Sofia, Bulgaria
Department of State
Washington, D.C. 20521-5740

Dear Mr. Ambassador:

Thank you for passing along the beautiful plaque and the Paul Harris Fellow certificate, pin, and medallion. I know that Rotary International fulfills an important role in our global society, and I'm honored to receive this special recognition.

Please share my best wishes with the Rotary members in Bulgaria and my thanks for their thoughtfulness and generosity.

Sincerely,

Bill Clinton

21 февруари 2001 г.

Н. П. Ричард Майлс

Посланик

Посолство на САЩ, София, България

Вашингтон, D. C. 20521-5740

Уважаеми господин Посланик,

Приемете моята благодарност за изпратените ми прекрасни грамота, сертификат на Пол Харис Фелоу, значка и медалион.

Известна ми е важната роля, която Ротари интернешънъл изпълнява в нашето глобално общество, и съм изключително поласкан да получа това високо признание.

Моля, предайте най-добрите ми пожелания на всички членове на Ротари в България и благодарностите ми за тяхното внимание и щедрост.

Искрено Ваш:

Бил Клинтън

ЖИВОТЪТ.
Покрит от Allianz Group.

Където и да сте. Каквото и да правите. Компания от Allianz Group е винаги на ваша страна.

Животът, толкова ценен и крехък трябва да бъде запазен и изживян. Като един от световните лидери в застраховането Allianz Group винаги е бил партньор за сигурно бъдеще. Нашата дейност навсякъде по света ни е научила да превръщаме рисковете породени от социалните промени в лични възможности. Естествено това е възможно само с опита и финансовата подкрепа на един наистина световен лидер. Allianz. Силата на ваша страна.

Allianz

Allianz Group. Европейски лидер в глобалното застраховане и финансовите услуги.

92 конгрес на РИ в Тексас

Повече от 24 000 ротарианци от 131 страни, присъствали на 92 конгрес на Ротари интернешънъл в Сан Антонио, Тексас (24-27 юни), си тръгнаха за вкъщи обновени от срещата, която им даде вдъхновение, нови знания и приятелство.

„Всеки конгрес има своя собствена атмосфера, отразяваща културата и хората на страната, в която се провежда,“ - каза Франк Девлин, президент на РИ за 2000-01 г. „Сан Антонио е уникален, защото съчетава атмосферата на Тексас, САЩ, и Мексико.“

Двете най-популярни възможности за създаване на нови приятелства бяха Неделната Вечер на Стария Сан Антонио и Тексаското парти и родео, посетени от повече от 6000 ротарианци. Стотици групи получиха покани да гостуват на местни ротарианци през Вечерта на гостоприемството.

В неделя сутринта повече от 1000 ротарианци участваха в засаждането на цветя и дървета за около 75 000 долара в основата на местната забележителност - Кулата на Америка, в знак на благодарност към града домакин и почит към паст президента на РИ Пауло Коста, починал през април 2000 г. Някои от свързаните с конгреса събития бяха проведени за първи път: Международният конгрес на РИЛА, състоял се в близкия лагер на колежа, точно преди срещата на РИ. Също така тази година Ротари институтът, предшестваш конгреса, беше отворен за всички присъстващи, а не само за Ротари лидерите.

Важният въпрос за нарастване и запазване на членството получи значително внимание, като беше отчетено, че към 15 май броят на ротарианците е 1 187 112, или увеличението от юли 2000 г. е 24 531 души.

На пленарната сесия на 26 юни, президентът Девлин и Гари Ромп, председател на оперативната група по развитие на членството, огласиха дистриктите победители в инициативата „Предизвикателството на 21 век“. Първенец е Дистрикт 3160 (Индия) с дистрикт гуверньор П. Баскар Редди, който се е увеличил с повече от 700 нови членове.

В словото си елект президентът Ричард Кин поздравя клубовете и дистриктите победители в инициативата и всички ротарианци, довели поне един нов член в Ротари, и подчерта, че за съжаление победителите в „Предизвикателството“ са малцинство. Изчислено е, че 90 % от ротарианците по света никога не са спонсорирали дори един нов член. „Това е огромно предизвикателство. Трябва да оздравим Ротари отвътре, ако искаме да сме достойни за глобалната ни мисия. Ако не го изграждаме с поглед към бъдещето, сме обречени да станем реликва от миналото.“

Сред ораторите беше Д-р Гро Харлем Брунланд, директор на Световната здравна организация, която отгаде заслуженото на усилията на Ротари за унищожаването на полиомиелита. „Това, че жертвате време и средства доведе до невероятен успех в премахването на вируса. В действителност вие се ангажирахте от самото начало с пилотния проект във Филипините през 1979 г.“

В знак на признателност към ротарианците, помагачи на около 610 млн. души с недъзи в света, президентът Девлин връчи най-високата награда на РИ Наградата за световно разбирателство и мир, на д-р Прамог Каран Сети - пенсиониран ортопед-хирург, изобретил „крака Джапур“ - изкуствен крак, вдъхващ нова надежда на милиони хора с ампутирани крайници в Индия и други развиващи се страни.

Конгресът получи значително медийно покритие - ежедневни публикации в Сан Антонио Експрес Нюз, повече от 30 излъчвания по радиото и телевизията в Тексас и Мексико. Националните и международните новинарски служби също използваха конгреса, за да разкажат за кампанията ПолиоПлюс.

Източник: Rotary News Basket, юни 2001 г.

Конгресният център „Хенри Гонзалес“ в Сан Антонио

Незабравимата церемония с представяне на националните флагове на ротарианските страни имаше тексаски привкус

Новата ротарианска година

Уважаеми приятели,

Започваме нова ротарианска година. Да ни е честита! Дано ни донесе нови успехи и приятелство!

През тази година към нас бяха отправени няколко послания. Президентът Ричард Кинг определя, че „човечеството е нашата грижа“, после добавя, че всеки месец клубът трябва да приема нов член. Дистрикт губернаторът Бабис Атанасиадис призова за консолидиране на ротарианците от нашия многонационален дистрикт. Не знам как всеки от вас приема посланията от Ротари, но в своята същност те определят стремежите на лидерите, които ги отправят.

Тези от вас, които са по-отдавна в Ротари си спомнят, че наша голяма мечта бе да чартираме 25 клуба, за да покрием изискванията на РИ за организиране на самостоятелен дистрикт. Критериите се смениха. Летвата се повдигна високо-високо и спря на 70 клуба. Говори се, че ще продължи да се покачва. Какво цели РИ с това? Създават се обширни области, в които възможностите за срещи и запознанства са далеч по-благоприятни за създаване на нови приятелства.

Но чакайте, трябва ли да забравим нашата мечта отпреди 5-6 години? Уверен съм, че ние трябва да стъпим във всяко населено място, където има професионалисти и бизнесмени, готови да помагат на обществото. Променят се и нашите критерии.

Сега най-важното е да търсим хора с активна позиция в обществото; да създадем клубове с активна позиция в дистрикта и една България, готова да поеме неговото управление през 2004 година.

Какво трябва да направим?

- Трябва да покажем себе си, за да открием нови приятели в клуба.

- Трябва да покажем себе си, за да открием нови приятели извън клуба и да ги поканим в него.

- Трябва да познаваме Ротари, защото неговата философия е на лидерите в обществото, на преуспелия, които го теглят напред и му помагат. Това е причината да започнем нова рубрика в нашето списание, която нарекохме „Библиотека Ротари“.

Само така с приятелство и познание можем да сме в Ротари - организацията, която е приела за свой символ колелото - символът на движението и промяната, обединени от идеала за безкористна служба!

Да си пожелаем на добър път!

Наско Начев,
Координатор за България

Редактор:
Наско Начев

Редакционна колегия:

Цвятко Кадийски - София
Стефан Денков - Варна
Любен Атанасов - Хасково
Георги Пампоров - Смолян
Божидар Стойков - Габрово
Цветан Колев - Плевен
Стойко Стоянов - Кърджали
Димитър Дуков - Добрич

Отговорен секретар:
Петя Манова

Маркетинг и реклама:
Станислава Тошева

Коректор:
Димитрина Вакрилова

Издател:
Наско Начев

Address:
ROTARY IN BULGARIA
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. + 359 32/622 396
Fax + 359 32/628 770
E-mail: abn@balkansys.com

Печат:
DEMAX Print
Петър Кынев,
РК „София-Витоша“

Президентът на РИ Ричард „Рик“ Д. Кинг - един необикновен човек

Преди 20 години 800 души се събраха в неговия роден град Сан Леонардо, Калифорния, САЩ, да отпразнуват Вечерта за Ричард Кинг. Това беше израз на всеобща почит към адвоката, учителя, църковния водач, артиста, оратора и дългогодишния обществен активист. Около 50 организации поднесоха почитанията си на мъжа, който стана президент на Ротари за 2001-02 г. Съдии, политици, артисти от развлекателната сфера и лидери на различни религии говориха за този „толкова необикновен ренесансов тип човек на 20 век.“ Топли пожелания му бяха отправени от тогавашния президент на Щатите Роналд Рейган. И това е малка част от признанието, което президентът на РИ е получавал през годините.

Животът на Ричард „Рик“ Д. Кинг е изпълнен с изключително разнообразни професионални интереси. В продължение на много години той работи упорито в две различни професии. Даровит певец, актьор и музикално-комеdien изпълнител, Рик е продуцирал представления и е играл в Лас Вегас, Лейк Тахо, Сан Франциско и много други големи градове в Съединените щати. По същото време е изграждал успешна адвокатска практика в района на Сан Франциско. Класификацията му при присъединяването му към Ротари е съдебно право. Разрешено му е да практикува в Калифорния, Юта, всички федерални съдилища и във Върховния съд на Съединените щати. През 1962-63 г. преподава бизнес право и английски в Брехам Янг Юниверсити в Прово, Юта. Много години служи като съдия про тем.

Рик завършва Калифорнийския университет в Бъркли през 1962 г. (където е вицепрезидент на студентската организация и „изтъкнат випускник донаторник“) и Университетското училище по право (Болт Хил), където отново е вицепрезидент на студентите по право. Рик е адвокат от 38 години. Бил е на активна военна служба в армията като капитан във военното разузнаване. От дълги го-

дини води училищни курсове за възрастни и има доживотен преподавателски сертификат от щата Калифорния.

Имам привилегията не само лично да познавам Рик повече от четвърт век, но и да работя с него в Ротари. Той е мой приятел, адвокат и съмишленник в „грижата за човечеството“. Но за всички нас, които познаваме и обичаме този необикновен и изключителен човек, най-хубавото в него (както често съм го чувал да казва) е неговата красива съпруга и спътничка в живота Чери. Тя вероятно е най-позитивният, ентусиазиран и щастлив човек, когото познавам. Те са велика двойка. Чери е партньор на Рик в ротарианските и църковните дела, в развлеченията и в многобройните им пътувания по света. Рик обича да казва: „Ротари получава двамата на цената на един.“

91-ят президент на РИ е роден в малкото градче Личфилд, Илинойс. Семейството на баща му е живеело недалеч в Стантън, но като младеж Джордж Кинг отива в Канада на работа. Там той се жени за майката на

Президентът
на РИ
за 2001-02 г.
Ричард Кинг

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Рич Елизабет, която е от Медисин Хет, Алберта.

През ноември 1938 г., когато Рик трябвало да се роди, дядото на Джордж Кинг настоява да се върнат в Илинойс, за да може детето да се роди на „американска земя“ и „да стане президент на Съединените щати“. Рик обича да казва, че е предпочел да стане президент на Ротари интернешънъл.

Семейството се връща в Канада, където Рик прекарва първите пет години от живота си. Брат му Рой е роден в Уинипег, а Морган - в Торонто. След Втората световна война много хора отиват в Калифорния. През 1948 г. Джордж Кинг със семейството си пристига в района на залива Сан

Франциско и опитожава семейството живее и работи там. И тримата синове на семейство Кинг завършват Калифорнийския университет, Бъркли, стават адвокати и създават собствена фирма. Рой е президент на гва Ротари клуба. Младшият партньор във фирмата Ричард Флангърс е президент на Ротари клуба Сан Рамон Вали, Калифорния.

Рик казва: „Нашата фирма практикува Ротари с малко право между другото.“ В действителност те са много натоварени. Рик работи по 100 случая едновременно. Много от присъствалите на Портландската конвенция през 1990 г. видяха адвокатските умения на Рик по граматичен начин, когато той защитаваше Борда на директорите на Ротари интернешънъл в един процес, воден от адвокат неротарианец. Бордът спечели съкрушителна победа.

Член на Съюза и на Профсъюза на арписишпе, Рик от дълго време е певец и музикално-комедийен изпълнител. Професионално изпълнява главните роли в много продукции на мюзикъли от Бродуей по Западното крайбрежие: „Оклахома“, „Южният пасифик“, „Карусел“, „Момчета и кукли“ и други. Има собствено шоу в Лас Вегас и играе в толкова различни грами като „Най-добрият човек“ на Гор Вигал и „Ношта на игуаната“.

Той обаче се гордее най-много не със своите изяви, а с изпълнението на Чери в „Хорът“. Докато Чери защитава степен по икономика и бизнес в Калифорнийския държавен университет тя е танцьорка. Рик и Чери се срещат, когато той наема известната танцова трупа „Дъ Коралийн Дугейн Денсърс“ за съвместно изпълнение с благотворителна цел за набирање на средства за Фондация Ротари. Шоуто продължава 10 години. „Аз просто си помислих, че тя трябва да се омъжи за Ротарианец“, казва Рик с усмивка.

Рик и Чери се ожениха в Оукландския мормонски храм. На сватбата присъстваха около 1000 души, а аз бях шафер. Един от почетните гости беше дългогодишният спътник на Рик - Рекс, австралийско куче пазач. Рик и

Рик и съпругата му Чери при едно от последните им пътувания до Индия

Рекс бяха неразделни 13 години. Рекс го придружаваше навсякъде - на ротариански срещи, в съда, църквата. За сватбата Чери му беше направила черна папионка и кучето гордо седна в предната редица за снимките.

Рик и Чери имат двама сина и две „момичета“. По-големият, Боб, е випусник на Калифорнийския държавен университет и е служил като мормонски мисионер в Нова Англия. Днес той е борсов брокер и компютърен „гений“. По-малкият, Тисон, е „изъл скаут“ и ръководи магазин в Сан Франциско. Двете „момичета“ са от четирикратния виг. „Ние наистина живеем в голяма кучешка къща“, казва Рик. „Те живеят с нас, хранят се и играят с нас.“ „Дукесата“ е двегодишно куче кръстоска между североамерикански сив вълк и хъски; Хедър е десетгодишен златен ретривер.

Ако трябва да се разбере същността на Рик Кинг, това е неговата религиозна вяра. „Станах мормон в колежа“, казва той. „Християнската вяра ме е поддържала през всичките ми дни.“ Винаги когато си е вкъщи президентът на РИ преподава в Неделното училище и често говори и пее в църквата. Служи като учител и офицер в неговото паство и е висш служител на вярата. Църквата на Исус Христос на светите от последния ден е дарила около 500 000 долара на Фондация Ротари.

„Един от най-добрите уроци, които Бог ми даде, получих, когато бях гистрикт губернър“, казва Рик. „Бях помолен да връча приза Пол Харис Фелоу на един много болен ротарианец в болничното му легло. Тъй като бях правил това много пъти, влизайки в стаята, се чувствах доста горд и важен. Много ротарианци бяха дошли да видят как техният гистрикт губернър ще връчи наградата. Наведох се над мъжа и парадно го обявих за последовател на Пол Харис, след което той ме смая с думите: „а сега, губернър Рик, моля да ме благословите!“ Болният беше член на моята църква и знаеше, че като свещеник мога да го благословя. Изненадан, аз вече не се чувствах толкова важен. Хрумна ми, че единственото, което имаше значение, беше дали съм достоен да

помоля Бог да благословя този човек. Тази случка ми припомни най-важните неща в живота.

Сред всичките, три са думите, които най-добре характеризират Рик.

Първата е „лидер“. Докато е президент, неговият Ротари клуб се увеличава с 27 нови членове. Клубът става „номер едно“ в гистрикта с даренията си към Фондация Ротари и получава Губернърския трофей за най-добър клуб. Още по-големи рекорди са постигнати, когато Рик е гистрикт губернър. Година наред нашият гистрикт правеше за Фондацията годишни дарения от по 75 000-150 00 долара. Когато Рик стана губернър, внесохме 500 000 долара - първият гистрикт, достигнал някога тази сума, и станахме гистрикт номер едно в света. Дължим това постижение не на големи дарения, а на внесеното от стотиците ротарианци, повечето от които дотогава не бяха давали нищо.

Убедителните, непоколебими и мотивиращи слова на Рик върхновиха гистрикта да достигне нови нива на отговорност. През онази година повече от 2000 души присъстваха на конференцията на гистрикта и регистрирахме безпрецедентно нетно нарастване от 326 нови ротарианци. И днес заветът му е все още с нас в нашия гистрикт - около 20 години, след като неговото въображение и прозорливост ни промениха.

Оценявайки усилията на Рик, Бордът на директори на Фондация Ротари предприе безпрецедентна стъпка като връчи Наградата за изключителна служба на гистрикт губернър. Ричард Кинг е носител и на Почетна грамо-

Съсдружител Кинг

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

та за похвална служба и наградата „Полио Плюс пионери“. Когато Рик стана директор на РИ, имах привилегията да съм председател на Ротарианския зонален институт в Солт Лейк Сити, счупил всички рекорди по присъствие (за институтите в САЩ). През следващата година, по време на службата му като председател на Изпълнителния комитет на Борда на РИ, проведехме блестящо и друг институт в Хонолулу.

Втората дума, характеризираща Рик, е „ангажираност“. Той винаги е влагал в ротарианската си служба същата всеотдайност и ангажираност, както и в професионалните, църковните и семейните дела. Истински вярва, че Ротари олицетворява работата на Бог на земята. И той отдава голяма част от професионалния си живот, от средствата си, от времето, което можеше да посвети на семейството си, и от времето си за почивка, за да пътува до Ротари клубове по целия свят и да мотивира ротарианците.

И наистина ги мотивира. Той е сред най-способните, които внушават на хората посланието на Ротари. На ден получава стотици покани да говори по различни поводи - понякога четири години предварително.

Рик е посетил повече от 100 страни, предавайки посланието на Ротари. Само за период от 18 месеца той изнесе 239 лекции по „ПолиоПлюс в 37 щата. През последните 2 десетилетия участва в много комитети на РИ, оперативни групи и генерални офиси, включително службата му в Борда на директорите на Фондация Ротари. И независимо от натоварения му график винаги намира време да посети някой малък клуб. Много пъти е шофирал с часове, само за да говори в клуб от 14-18 или 22 членове. Животът му е живот на поети и изпълне-

ни отговорности.

Често съм го чувал да казва, че ангажираността идва от чувства. А Рик „има дълбоки чувства“ към Ротари, затвърдили се от множеството проекти, които той и Чери са посетили през годините. Всеки, който го е чувал да говори за възстановеното зрение на една слепя жена в Индия, или жадните деца до кладенеца в Африка, или гладуващите бебета в ротарианската клиника в Южна Америка и стотици други случаи, не само усеща защо Рик е така обвързан, но и той самият се обвързва все повече.

Накрая, третата дума за Рик е „приятел“. Историите за любезността му и неговото отдаване на ротарианците (и другите), които се нуждаят от приятел са безброй. Лесно е да се говори за приятелство. Рик го прави.

Щастлив съм, че той е мой приятел. Преди много години, на Бъдни вечер в полунощ Рик се оказа пред вратата ни. Носеше подаръци. Беше сам. След като бяха празнували въкъци, след като Чери, синовете им и кучетата си бяха легнали, Рик беше карал 100 мили до моята къща, просто за да ми каже, че един от най-големите коледни подаръци за него е моето приятелство. Оттогава Рик предприема това пътуване всяка година. След смъртта на съпругата ми започнах с Все по-голямо нетърпение да очаквам тези „подаръци“. Мога да кажа, че понякога той беше уморен. Мислех си, че вероятно няма да може да дойде миналия декември, тъй като току-що се бяха върнали от петседмично пътуване из Азия. Но ето го и него - моят приятел - отново на Бъдни вечер в полунощ.

Един от основните моменти в живота на Рик се случва, когато е на 11 години. Както той обяснява: „Семейството ни нямаше много пари и аз не знаех как ще отида в колеж. Ходех на уроци по плуване, когато член на местния Клуб на оптимистите дойде. Търсеше момчета за участие в състезанието по ораторско майсторство. „Наградата беше стипендия за колеж от 1000 долара. Изскочих от басейна и се записах, въпреки че нико-

Рик и семейството му се наслаждават на ски-излет в Парк Сити, Юта, през 1996 г.

за не бях изнасял слово. Този член на Клуба на оптимистите беше директор на погребално бюро и ме накара да репетирам в ателието му. Той седеше в единия край на стаята, а аз говорех в другия - с ковчезите между нас. Казваше ми, че иска словото да е толкова добро, че да събуди умрелия.

„Този мъж промени живота ми. Спечелих трето място на техния трети конгрес - стипендия от 500 долара. Това беше началото на моите състезания по ораторство и обучение в уменията да комуникираш ефективно. Но което е много по-важно той ме научи за полезността на клубовете, занимаващи се с общественополезна дейност, и стойността на безкорисното отдаване, а също и как човек може завинаги да промени живота на друго човешко същество. Тогава знаех, че искам да членувам в такъв клуб. Високо ценя спомена за това, как няколко години по-късно двамата ротарианци - Пол Ерст и Джим Браун, дойдоха в офиса ми и промениха моята съдба. Те ме поканиха да се присъединя към Ротари.“

Лигер. Приятел. Адвокат. Учител. Певец. Актьор. Човек на семейството. Любител на животните. Ротарианец. Човек на вярата. Президент на Ротари интернешънъл - и повече. Един необикновен човек. Никога несъмним биологичен брат, но често съм казвал на Рук, че ако имах, бих искал да е той.

Може би най-добрият начин да обобщим казаното за моя приятел е да оставим самият Рук да говори:

„Ротари е особено ценен. Променя курса на човешкия живот. Променя живота както на всеки благодетелстван от Ротари човек, така и на самите ротарианци. Ротари си струва времето, усилията, енергията, средствата и ангажираността. Ро-

тари сближава хората. Огромна привилегия е да си член на най-стария и най-изявен клуб за общественополезна дейност в света.

Мое твърдо убеждение е, че най-добрите дни на Ротари предстоят. Ние демонстрираме нашата сила и възможността ни да решаваме проблемите на човечеството на тази земя. В имунизирането на децата по света ние демонстрираме възможностите на ротарианците да се обединят, за да направят 21-ия век столетие на разцвета на ротарианската служба; и именно, защото служим безкористно на обществото - най-доброто столетие за човечеството. Виждам деня, когато във всяко кътче на света ротарианското колело ще се възприема като символ на надеждата, помощта и живота на човечеството. Ние сме хората, които решават проблемите.

Вярвам, че съдбата на Ротари е да стане най-значителната нестопанска, неправителствена, нерелигиозна организация в световната история. Според думите на един държавник от 20 век „Ротари има ранגעву със съдбата“.

Ричард Кинг - нашият лигери и един необикновен човек.

Пол Дж. Сангърс,
паст директор на РИ

През 1996 г. Рук
ваксинира дете
против
полиомиелит

Пол Сангърс е член и паст президент на Ротари клуб - Санта Круз, Калифорния. Служил е като директор на РИ (1997-1999), дистрикт гуверньор (1980-81), председател и член е на различни комитети на РИ. Получил е Почетната грамота на Фондация Ротари за похвална служба, Наградата за изключителна служба и наградата „ПолиоПлюс пионери“. Носител е на най-високото отличие на Ротари - Наградата за безкористна служба. Ротарианец е от 1957 г.

Чартиране на РК - Плевен Центрум

Моменти
от чартирането
на клуба

На 9 юни се извърши връчване на хартата на Ротари интернешънъл на Ротари клуб Плевен Центрум. С това се сложи щастлив край на една мъчителна ротарианска одисея, която, ако не за друго, може да послужи за добър урок на ротарианството в България. От едно недоглеждане, в смисъл непроследяване пътя на валутните записи с членския внос до централата в Цюрих, се предизвика отстраняване на Ротари клуб - Плевен, от Рота-

ри интернешънъл.

Но, ако си послужим с една народна мъдрост, то „Всяко зло - за добро“!

Този неприятен случай се оказа в крайна сметка една Голгота, която не само не разколеба Ротарианския Дух в Плевен, а точно обратното - получи се укрепване на работата на Ротари в Плевен, сериозно съсредоточаване върху Ротарианските дела и го разширение на членския състав на Клуба.

Що се касае за самото чартиране, то протече по подобаващ начин. Празника ни почетоха г-н Сотос Сотирiu ДГ на Дистрикт 2480, г-н Патайотис Дзумас - ПДГ на Дистрикт 2480, асистент дистрикт гуверньорите господата Атанас Чаушев, Калчо Хинов, Любен Атанасов, приятели от Ротари клубовете Витоша и Средец от София, от Варна, Бургас, Габрово, Севлиево, Дупница, Свиленград и др., на които ние сме особено задължени и благодарни. Официалното връчване на хартата се извърши в зала „Клуб Ротари“ на хотел „Интерростов“, в която се провеждат ежеседмичните срещи на Ротари клуб - Плевен Центрум, която е обзаведена по ротариански и с която ние много се гордеем. А тържествената вечеря се състоя в ресторант „Интерростов“ в непосредствена близост до залата на клуба. Кулинарните разточителства и богатата артистична и музикална програма с участието на изтъкнати плевенски състави и изпълнители, и звездите Мариана Пашелиева и Васил Петров придадоха онзи изтънчен привкус, който ротарианството наистина заслужава.

В заключение добавяме, че ротарианството, което е възникнало в Плевен още през далечната 1937 година продължава да живее с Ротари клуб - Плевен Центрум, в служба на идеите на Ротари интернешънъл, в служба на обществото ни, което силно се нуждае от благородни и богоугодни дела.

**Асен Антонов, президент
на РК - Плевен Центрум 2001-02 г.**

Да работим заедно, да служим с любов!

Слово на президента на клуба Асен Антонов

Уважаеми дами и господа,

Разрешете ми най-напред да поднеса дълбокото удовлетворение и задоволство на членовете на Ротари клуб Плевен Центрум, от факта, че всички вие се отзовахте на поканата ни да станете съпричастни на нашия вълнуващ празник - връчването на Хартата на Ротари интернешънъл на нашия клуб.

Ротарианското движение в Плевен датира още от 1937 година - тогава в нашия град е основан четвъртият извънстоличен ротариански клуб. Новата история на ротарианството в Плевен започва да се гради през 1993 година, като Ротари клуб в Плевен се чартуира през 1995 год.

Сегашният ни Ротари клуб Плевен Центрум, на когото днес ще бъде връчена Хартата на Ротари интернешънъл, е продължител на идеите на, така да се каже, стария Ротари клуб - Плевен.

Във всяко едно човешко начинание с течение на времето се натрупва и опит и мъдрост. Такива натрупахме и ние в ротарианската си дейност през всичките тези години от 1993 насам. И днес с пълна увереност можем да заявим, че в Плевен ротариан-

ството е пуснало своите дълбоки корени.

Неоспоримо доказателство за това са многобройните благотворителни и хуманитарни дела извършени от Ротари в нашия регион. Ще проявя скромност и няма да се впускам в изброяване на добрите дела, които е извършил нашият клуб, защото Ротари не е показност. Само искам да споделя, че е неописуемо удовлетворение да прочетеш в едни измъчени старчески или детски очи искрицата на благодарност.

Това е и една от големите идеи на световното ротарианство - работа в служба на обществото. Затова и нашият клуб е избрал за своя девиз гумите - да работим заедно, да служим с любов. Да служим с ротарианско усърдие и с божията помощ на обществото, в което живеем, което, особено днес, изпитва остра нужда от благородни и богоугодни начинания.

Тук му е мястото да изразя благодарността на Ротари клуб Плевен Центрум към нашите приятели от кръстника ни - Ротари клуб София Витоша, за съдействието, което ни оказа за настоящото чартуране.

Приветствие към плевенските ротарианци от ПАГ Калчо Хинов

Дами и Господа, Ротариански приятели,

Днес ние чартуираме един нов клуб - Плевен Центрум. Но фактически от 1995 година Ротари клуб в Плевен никога не е прекъсвал да съществува. Никога не е преставал да работи. Това, че е имал някакви административни проблеми, не значи, че Ротари клуб в Плевен не е съществувал. Напротив - той съществуваше, той даваше своя принос за доброто на своя град. Аз благодаря на всички стари и нови членове на клуба за това, че днес имаме възможността отново да ви поздравим.

На добър час, гради приятели!

Ротари клубът в Дупница стана пълноправен член на световното ротарианско семейство

На 10 юни Ротари клуб - Дупница, стана пълноправен член на Ротари. В присъствието на близо 200 души: гости, членове на РК - Дупница, и техните съпруги и съпрузи, кмета арх. Пилев, гуверньора на Дистрикт 2480 в тържествена обстановка и в стил, съответстващ на традициите на организацията, официално бе връчена Хартата за чартирането на клуба.

Церемонията започна с откриване на чешма в градинката на пл. „Свобода“. Съоръжението бе построено за кратко време от спирошелния предприемач - ротарианец Христо Малешевски, по проект на арх. Владимир. Чешмата представлява композиция от три блока, покрити с цветни гранитни плочи, и съответства на интериора на парка.

Отец Георги Паликарски извърши тържествен водосвет, а Хорът на момчетата „Канон“ с ръководител Иван Гатев поздрави гостите.

Тържествената част продължи в ресторант „Континентал“, където освен представители на РК - Дупница, присъстваха членове на клубове от цялата страна и гости от чужбина. ПДГ Панайотис Дзумас - отговорник на дистрикта за България, асистент-гуверньорите Наско Начев, Евгени Милчев, Норберг Мешфен от САЩ - представител на осмия в све-

та клуб от гр. Такома, основан 1907 г., Джеймс Акли - от програми „Американски червен кръст в България“, Калчо Хинов - отговорник за Фондация „Ротари“ и един от възстановителите на Ротари в България, президентът на спонсориращия клуб от София Людмил Анастасов, представители на клубове от страната. Преди връчване на хартата гостите имаха възможност да разгледат фотоизложба, подготвена от ротарианеца Власт Владимиров, отразяваща моменти от живота на клуба.

Дистрикт-гуверньорът Сотос Сошириу произнесе емоционална, изпълнена с добри думи към младите ротарианци от Дупница, реч и връчи на президента на клуба Силвия Валинова Хартата и преходния медал на РИ.

Празникът продължи с връчване на значки и членски карти на членовете на дупнишкия клуб. Поздравления поднесоха Людмил Анастасов, ЦВ. Кагийски, Наско Начев, Калчо Хинов и Симеон Кондов, който има най-големи заслуги за чартирането на нашия клуб. Само адмирации предизвикват фактите, че клубът в Дупница е първият, чартиран за толкова кратък срок - едва 7 месеца, а г-жа Валинова е първата жена-президент на Балканския полуостров. Освен това клубът е най-младият в страната - средна възраст под 40 години. Всички бяха еднородни, че градът ни напълно заслужава честта да се приобщи към ротарианското общество, още повече, че почвата тук е подготвяна още през 40-те години на миналия век.

Гостите бяха впечатлени от перфектната организация и от предоставената възможност за зрители на „Рила“ ТВ да наблюдават директно уникалната церемония. В програмата на вечерта се включиха поп изпълнителят Николай Урумов, танцова формация „Накит“ от Благоевград и танцова двойка от КСТ „Арион“, също от Благоевград. За доброто настроение на присъстващите се грижеха още два състава.

Йорданка Димитрова

Откриване на чешмата в градинката на пл. „Свобода“

Слово на Силвия Балинова, президент на РК - Дупница

Добър вечер, уважаеми гости, скъпи ротариански приятели, дами и господа и Вие, зрители пред малкия екран на телевизия „Рила“ в Дупница, Бобов дол и Сапарева баня.

Първите, поставили началото, в която и да е област от човешкото развитие, винаги са получавали възхвала, признание и ореола на основоположници на добродетелното начало.

Затова в съзнанието на хората понятието „първите“ има особено обаяние, още повече, когато стореното от тях е с дълбоки, неплътни следи и непреходно значение.

Тези гуми с пълна сила се отнасят за Пол Харис и неговите трима приятели, които в студения 23 февруари на галечната 1905 г. в Чикаго поставят началото на първия Ротари клуб.

Едва ли и в най-смелите си мечти те са предпологали, че след 96 години тяхната идея ще се превърне в най-голямата международна неправителствена организация, че ще имат над 1 милион и 200 хиляди последователи, събрани в над 29 700 клуба от 163 страни на 35 географски области по целия свят.

Преди близо век първите ротарианци са поставили началото на мисия, която с малки, но уверени крачки пътува в благородното пътешествие за безкористна служба на обществото, за мир и разбирателство между хората. И така до днес, когато в началото на XXI век Ротари вече е призната за основна сила, подпомагаща човечеството.

Уважаеми дами и господа, тази вечер всички Вие присъствате на събитие, което е уникално за историята на Дупница. Затова, ние, членовете на новия Ротари клуб се надяваме, че когато отминат години и ротарианците на бъдещето погледнат назад, да си кажат, че 2001 г. е била годината, в която шепна инициативни, отдадени на каузата ротарианци от Дупница, са пристъпили в новия век и новото хилядолетие с ясната мисъл, че са от хората, не забравящи по-нечастните от тях, от хората отворили сърцата си да помогнат на всички, които се нуждаят от тяхна-

та помощ.

Независимо от факта, че вече сме приети в световното ротарианско семейство, защото магията на Ротарието често в неявата интернационалност, нито за нас не бива да забравяме, че сме преди всичко българи! И че трябва да помогнем на Родината и обществото ни, защото те действително заслужават по-достойна съдба!

След като 13 века е крачила по жарава, с очи отворени за светлината, тръгнала от Аспаруховата шатра, към по-добри и по-нови времена, България трябва да има, трябва да е свято името ѝ, трябва да е вечна земята ѝ.

Едва когато бъдем добри българи, със здрави и сплотени семейства, с работа и отлични професионални изяви, несъмнено ще бъдем и добри ротарианци - и за България, и за света!

Затова, приятели, нека бъдем горди, но и мъдри! Нека не само създаваме и обмисляме идеите си, но и да ги изживяваме заедно!

Защото онова, което кара човек да се гордее, са не постиженията му, а приятелите, с които ги споделя!

Уверена съм, че можем да постигнем целите си, колкото и високи да са те; можем да изпълним обещанията си, колкото и трудни да са те; можем да осъществим мечтите си, колкото и наивни днес да ни изглеждат те!

Можем да променим света и сега и утре!

Бъдете здрави и нека Бог благослови Вас и Вашите семейства!

Д-р Сотис Сотирю и Силвия Балинова с Хартата на Ротари интернационал

РК - Габрово спретна карнавала на своя град

Ротари клубът, като организация с идеална цел, си поставя и решава задачи, актуални за региона, в който работи и винаги в служба на обществото.

Нашата габровска общност, ако и много да прилича на всички балкански Възрожденски селища, има своя характерна физиономия - спомоществователство в ползу роду.

Позабравено по времето, когато държавата беше обсебила всички благородни пориви, днес на фона на негласното споразумение „Спасявай се по единично“ дейността на Ротари клуб събужда забравената гордост, да си човека, помогнал на един талант да продължи пътя си. Да се отпуснеш, да се повеселиш, да осмееш себе си - габровецът винаги е имал пътнък усет за комичното. И отпускатки душата си на възрождения „Маскен бал“ по Заговезни, габровецът отпуска и кесията си. Защото Бог е казал: „Дай, и ще ти бъде дадено!“

Но балът е веднъж в годината. И не може да събере всички желаещи.

Е, още в миналото нашите предци са го измислили - Олелийнята! Остава

Ваше само в днешното различно време някой да поеме организацията и финансирането, разбира се.

Ротари организира и по-заможни габровци отвързаха кесии и... „О, боже, колко много хора имало в Габрово!“

„Леле, колко са сполучливи тези маски, „Ха-ха, погледни го!“ и т.н. Върнаха се усмивките по лицата на хората. И гъждът не успя да помрачи настроението. До късно габровци се ве-

селиха. Жилав е нашият народ. И от руините на последните габровски години, отново избуя надеждата.

Голямата заслуга за това е на Ротари клуб - Габрово.

Наложил карнавална шапка със звънчета - тип дворцов шут, кметът на карнавално Габрово Богомил Велчев поведе пъспропото дефиле по централната улица. Малко преди да стъпи на площада, първи го посрещна президентът на Републиката Петър Стоянов, придружен от областния управител. Широко усмихнат кметът даде знак на Стоянов да махне елегантната си враповръзка. Русокоса асистентка с блестяща от брокат коса сръчно върза около държавната шия фьонга с надпис „Светът е оцелял, защото се е смял“.

За пръв път начело на карнавала се появи Дяго Григорий, Великотърноския владица. Той не пусна шествието преди да стори молебен в църквата „Св. Богородица“. Не се разбира чии молби по-напред чу Господ - на ВиК (Габрово е на воден режим) или на организаторите, но гъждът на четири пъти рязко плисва и спира.

Стоянов обиколи целия площад и подвикваше: „Живи и здрави да сте“, „Добре заварили“, „О-о Илия как си“ (зарадва се той на срещата с президента на Ротари клуб Габрово).

След появата на белгийския принц „Карнавал“ и стогодишния шегаджия бай Васил Шаферов вниманието се отля от президента към шествието. Над 50 картини дефилираха през града, а според сценаристите Слави Бонев и г-р Шандурков (член на Ротари клуб - Габрово) над хиляда участници са минали пред очите на близо 20-хилядната публика. Най-много овации получиха групите от Шумен (попномогнати от РК - Шумен), Раковски (попномогнати от РК - Пловдив), гостиловските баби, габровския кмет в борба с котешката опашка и всички, които бяха спазили указанията на режисьорите „Всеки може да се маскира както си иска, стига да му стиска“.

Илия Петров,
президент на РК - Габрово

На карнавал
като на карнавал...

Ротаракт и Интеракт - Бургас, зарадваха децата от село Подвис

Весел празник за децата от Дома за сираци в село Подвис, по случай Деня на детето организира Ротаракт клуб - Бургас. В благотворителната проява се включиха и членовете на първия Интеракт клуб в България - бургаския.

24-те пълни сирачета за първи път напуснаха социалното заведение, сподели директорът на дома в село Подвис. Г-жа Гинка Станчева изрази благодарността си към членовете на младежката организация на Ротари, които внесоха толкова много топлина в ежедневието на децата, лишени от родителска обич и грижи.

По инициатива на Ротаракт децата бяха превозени до детския салон на Бургаската опера, където се проведе тържеството, посветено на жизнерадостния празник - Деня на детето. Всеки малчуган получи лакомства и играчки. В навечерието на 1 юни Ротаракт гари дрехи и обувки на възпитаниците на социалния дом. От организацията са поели и ангажимент да осигуряват медикаменти от първа необходимост, витамини и хранителни добавки, необходими за правилното развитие на пограстващите. Членовете на клуба многократно посещават социалното заведение в Подвис, за да се информират за нуждите на децата и с какво биха могли да им помогнат. Домът в Подвис е един от социалните домове в Бургаска област, който е включен в дългосрочната хуманитарна програма на Ротаракт - Бургас.

По покана на президента на Ротаракт и Ротари - Бургас, Румен Желев, и Стефан Вълчев специални гости на празника бяха дистрикт губернъора на дистрикт 2480 Сотос Сотуриу, паст дистрикт губернъорите Панайотис Дзумас и Хайц Кунио и представители на Ротари клубовете от Бургас, Пловдив, София и Ямбол. Целта на посещението на гръцките ни приятели бе да се запознае с дейността на Ротаракт клуб - Бургас, и лично с членовете на функционира-

щия от няколко месеца Интеракт (взели активно участие в подготовката и провеждане на мероприятиято). Той е първият в страната клуб в структурата на Ротари, обединяващ деца на възраст до 18 години. Първият президент на Интеракт клуб се казва Георги Атанасов. Той е на 15 г. и е ученик в елитната бургаска немска гимназия „Волфганг Гьоте“.

Високопоставеният гръцки гост Сотос Сотуриу подари на децата от дома в Подвис огромен чувал с играчки. Дарението възлиза на 300 долара. Г-н Сотуриу поздравя Ротаракт клуб - Бургас, за активната благотворителна дейност, която провежда организацията. Приветствие към присъстващите поднесоха Стефан Вълчев, президент на РК - Бургас, Калчо Хинов - РК Витоша, Наско Начев - РК - Пловдив, и Юрий Чобаников - отговарящ за разширяването на Ротаракт. Той връчи почетни грамоти за ефективна и ползотворна работа през изминалата година на Румен Ангелов от РК - Бургас, и президента на Ротаракт Румен Желев.

**РАК - Бургас
Румен Желев**

Ротаракторите
и децата от
с. Подвис

ISSN 1310-750X

Service Above Self

Библиотека РОТАРИ

Брой 1/2001 г.

Какво е Ротари?

Ротари е организация на бизнесмени и професионалисти от цял свят, които вярват в необходимостта да се оказва хуманитарна помощ, да се поддържат високи етнически стандарти във всички професии, да се помага за въдворяването на мир по света и на по-голямо разбирателство между всички народи. То обединява хора от всички раси, религии и политически убеждения в една приятелска атмосфера на сътрудничество. Ротари е създадено на 23.02.1905 г. със сформиранието на Ротари клуба в Чикаго, щата Илинойс, САЩ. То представлява първата в света организация от клубове, които се занимават с обществено-полезна дейност. Негов основател е адвокатът Пол П. Харис.

Ротари клубове

Всеки Ротари клуб избира своите членове, свой съвет на директорите и има значителна автономия в рамките на своя правилник и на международния правилник и разпоредби на "Ротари Интернешънъл". Ротари клубовете провеждат ежеседмични срещи, на които установяват контакти помежду си и обсъждат своята дейност и цели. Членството е по покана и се основава на принципа от всеки вид бизнес или професия да има по един представител, за да се осигури участието на ръководители от всички области в даденото населено място. Всеки Ротари клуб подбира своята дейност според нуждите и проблемите на района, в който функционира. Има четири най-общи сфери на ротарианската дейност, които се наричат "направления": клубна дейност, професионална дейност, дейност в полза на местното население, международна дейност.

"Ротари Интернешънъл"

"Ротари Интернешънъл" (РИ) представлява асоциация на всички Ротари клубове по света, която има следното основно мото: "Служи безкористно". Двете цели на РИ са да насърчава, подпомага, разширява и напътства Ротари по света и да координира, както и да дава обща насока на международната дейност. Ротари клубовете са групирани по географски територии, наречени ротариански дистрикти, всеки от които се ръководи от дистрикт гуверньор, който служи една година като представител на РИ и на международния Съвет на директорите. Там, където няма дистрикт, Ротари клубовете са организирани в специални прикрепени области.

Съветът на директорите, който обикновено заседава четири пъти в годината, представлява органът, който определя политиката на "Ротари Интернешънъл". Той включва президента и новоизбрания президент на РИ, както и 16 други директори от цял свят. Президентът заема поста си за една година, а директорите за две. Всички международни и местни ръководители на Ротари са доброволци, които извършват тази дейност без заплащане.

Секретариатът на РИ оказва съдействие на Ротари клубовете при осъществяването на техните проекти и дейност. Той се състои от няколко офиса. Световната централа на Ротари се намира в Евънстън, щата Илинойс, САЩ – в околностите на Чикаго. Регионалният офис на РИ за Европа и Африка се намира в Цюрих, Швейцария. Има и седем представителства в Аржентина, Австралия, Бразилия, Индия, Япония, Корея и Филипините.

Целта на Ротари

Целта на Ротари е да развива и насърчава идеята за служба в полза на хората като основа за осъществяването на ценни начинания, а също така да развива и насърчава:

- **Първо.** Контактите между хората.
- **Второ.** Високи етнически стандарти в професионалния живот, признанието за достойнството на всяка професия, както и стремежа на всеки ротарианец да защитава името на своята професия и да служи на обществото.
- **Трето.** Прилагането на идеала да бъдеш полезен на хората в личния си, професионален и обществен живот.
- **Четвърто.** Международното разбирателство, добрата воля и мира посредством приятелството между бизнесмени и професионалисти от цял свят, които са обединени от идеала да бъдат полезни.

Четиристранният тест представлява полезна мярка за всички отношения между хората и е особено подходящ за ежедневната работа на ротарианците. Той съдържа четири въпроса:

1. Това ли е истината?
2. Справедливо ли е за всички?
3. Ще се създаде ли по-голямо приятелство и добра воля?
4. Ще бъде ли полезно за всички?

Кой може да стане ротарианец?

Член на ротариански клуб може да се стане само по покана. В клубовете членуват възрастни хора с добър характер и репутация, предприемачи, партньори, фирмени ръководители, управители или представители на дадена професия, които заемат ръководни постове. Ротарианците трябва да участват в клуба на мястото, където работят или живеят.

Ползата от това да бъдеш ротарианец

Членството в Ротари клуб предлага следните привилегии:

1. Запознаваш се с хора със сходни идеали и ценности;
2. Имаш уникалната възможност да работиш за обществото, в което живееш, да се усъвършенстваш професионално и да помагаш за приятелството по света;
3. Запознаваш се с много ръководители на други фирми и представители на други про-

фесии;

4. Участваш в стимулиращи програми с ежеседмични срещи;

5. Срещаш се с други ротарианци при посещенията на други ротариански клубове.

Задълженията на ротарианеца

- Редовно да участва в ежеседмичните срещи на клуба като условие за това да бъде негов член. Ротарианците, които пропуснат четири последователни срещи без да компенсират отсъствието си с участие в срещите на друг клуб или които участват в по-малко от 60 процента от срещите през първото или второто полугодие на клубната фискална година (освен, когато клубният съвет ги е извинил), автоматично губят членството си. Компенсирането на пропуснати срещи може да стане чрез участие в срещите на който и да е ротариански клуб по света, стига това да стане в рамките на шест дни преди или след съответната пропусната среща.

- Да предлага подходящи нови членове е, както привилегия, така и задължение на всеки ротарианец.

- Да работи в комисиите. За да работи в името на идеала да бъдеш полезен, всеки ротарианец трябва активно да участва в дейността на комисията, към която е прикрепен от президента на клуба.

- Конференцията на дистрикта. Годишната среща на ротарианците от един дистрикт предлага възможности за завързване на познанства и за обсъждане на клубни и международни ротариански въпроси. Препоръчително е участието на ротарианците и техните съпруги/съпрузи.

- Международният конгрес. Международният конгрес се провежда веднъж в годината в някой голям град по света, като на нея участват ротарианци от цял свят и обсъждат въпросите на организацията. Посредством международното сътрудничество, те също така се учат и да служат в Ротари. Всеки ротарианец е препоръчително да вземе участие в някой международен конгрес.

Това е Ротари!

Служи

Ротари е международна хуманитарна организация с идеална цел. Мъжете и жените от Ротари са лидери в професиите и бизнеса, които доброволно отдават времето и силите си, за да помагат на останалите в своите общности и в целия свят

Ротари клубовете изпълняват разнообразни проекти, насочени към неотложните нужди на обществото като бедността, глада, неграмотността, опазването на околната среда.

Грижите за младите хора, особено за децата от рисковите групи, е задача от първостепенна важност.

Работейки заедно с и за утрешните лидери, Ротари спонсорира клубове с идеална цел за деца и младежи и им предлага програми развитие на кариерата наставничество.

Предлага оригинални решения

Където съществува необходимост, Ротари работи, за да намира решения. Тъй като не са политически и правителствени, Ротари клубовете са автономни и намират оригинални решения в отговор на нуждите на обществото.

Членовете на Ротари подобряват качеството на живот чрез проекти за имунизация на децата, медицински и стоматологични кли-

ники, строеж на водни и санитарни системи. Също така те работят за спокойствието на обществото чрез организиране на програми за превенция на насилието.

Ротарианците атакуват проблема с неграмотността чрез програми за подпомагане образованието на деца и възрастни, професионално обучение, обучение на учители и др.

Дали е начело на международна здравна кампания, или провежда мащабна образователна инициатива, Ротари притежава възможностите и уменията да поведе успешно останалите към промяната

Дава

Членовете на Ротари отдават времето, уменията, опита си за подобряване условията на живот.

Клубните членове подкрепят международни проекти чрез програмите на Фондация Ротари. Фондацията е основана през 1917 г. с цел да прави добро в целия свят и се подпомага почти изцяло от дарения на ротарианците.

Организирани от Ротари клубове в поне две страни, хуманитарните субсидии на Фондация Ротари подпомагат проекти, осигуряващи здравни грижи и медикаменти, чиста вода, храна, професионална подготовка и образование – по-специално в развиващите се страни.

Субсидиите по широкомащабната програма "Здраве, Глад, Хуманност" (З-Н) подкрепят дългосрочни проекти, които предоставят на хората възможност да си помогнат сами.

Членовете на Ротари също така предлагат своята техническа помощ и състрадание. Всяка година повече от 200 субсидии финансират доброволците на Ротари в повече от 50 страни.

Обменя

Ротари поощрява културното разбирателство и събира хората заедно, дори когато живеят в различни краища на света. Обменните програми на Ротари подпомагат свободния поток на идеи и възможности през националните граници.

Чрез Ротари младежи, ученици и професионалисти се запознават с културата и хората от различни страни – и се завръщат у дома, за да споделят новите си разбирания с останалите.

Годишно около 7000 ученици от средните училища участват в дълго- или краткосрочни програми по младежкия обмен.

“Посланици на мира” на Фондация Ротари е най-голямата в света частно финансирана международна образователна програма. Повече от 30 000 студенти от 100 страни учат зад граница като стипендианти на Ротари. Програмата за обмен на учебни групи дава възможност Ротари дистрикти в различни страни да изпращат и приемат учебни групи от млади професионалисти неротарианци.

Имунизира

Унищожаването на полиомиелита е върховният приоритет на Ротари, което означава, че до 2005 г. трябва да бъдат имунизирани всич-

ки деца под 5 години.

В резултат на усилията на Ротари и неговите партньори от 1985 г. насам са имунизирани над един милиард деца. Членовете на Ротари ще са дарили около 500 млн. долара за кампанията до 2005 г. – годината, в която светът трябва да бъде обявен за свободен от полиомиелит.

Чрез програмата “ПолиоПлюс” на Фондация Ротари над един милион ротарианци са дали своя доброволен принос за успешното завършване на борбата с болестта в целия свят.

Ротари е основният партньор от частния сектор в тази международна кампания. Партньорите му от обществения сектор са Световната здравна организация, УНИЦЕФ и Центровете за контрол и превенция на болестите в САЩ.

Служба чрез членство

Двигателят на Ротари е службата. Принадлежността към Ротари клуб дава на мъжете и жените възможност да работят организирано за развитие на обществото.

- Ротари е първата в света организация с идеална цел, основана през 1905 г. Мотото на Ротари е “За безкористна служба” – Ротари се занимава с истината, справедливостта, подобряването на отношенията между хората и мира. Насоките на ротарианската служба включват обществена и международна доброволна служба чрез клубна дейност и издигане на етиката във всички професии.

- Ротари е глобална мрежа с около 1.2 милиона членове, обединени в 30 000 клуба в повече от 165 страни.

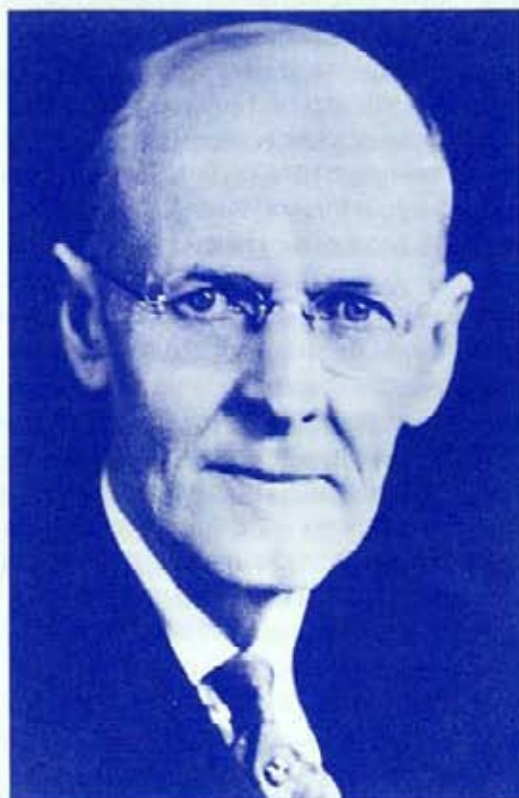
- Членовете на Ротари се срещат всяка седмица, за да планират работата си. Ротари клубовете са автономни и самостоятелно определят проектите си за служба въз основа на нуждите на местната общественост и интересите и възможностите на членовете.

- Ротари клубовете са нерелигиозни, неправителствени и са отворени за хора от всяка раса, култура и вяра. Клубните членове представляват профила на местните бизнес и професионални лидери.

“Светът непрекъснато се променя, ние трябва да имаме готовност да се променяме заедно с него. Историята на Ротари ще трябва да се пише отново и отново...”

Пол Харис

История на Ротари

Пол Харис

Често питали Пол Харис дали в онзи студен зимен ден, в който той основал Ротари, е мислил, че то ще прерасне в световно движение. Най-добрият отговор на този въпрос са може би думите му, казани по случай годишнина на Ротари малко преди смъртта му, на 27 януари 1947 година. “Не, през 1905 г. не виждах такова бъдеще. Когато човек засажда нищо не обещаваща фиданка в ранна пролет, може ли да е сигурен, че от нея ще израсне здраво дърво? Може ли да е сигурен в това и да не се съобразява с капризите на времето и с благоразположението на съдбата? Едва след

като види първата пъпка, едва тогава може да мисли за бъдещата сянка.”

Ротарианското движение се е родило на 23 февруари 1905 година, когато Пол Харис, тогава млад юрист, който се чувствал самотен в разрастващия се Чикаго, Илинойс, САЩ, се срещнал с трима приятели, с които да обсъди една своя идея. Приятелите били Силвестър Шиел, търговец на въглища, Густавус Е. Лоер, минен инженер, и Хирам Шори от шивашкия бизнес. Те се срещнали в офиса на Лоер (711 стая) в сградата Unity Building. (За 80-годишнината на Ротари офисът бе възстановен и мебелиран с офисоборудване от онова време от членове на Ротари от Чикаго и бе посещаван от членове на Ротари и техните семейства от целия свят до събарянето на сградата през 1989. Сега се обмисля намирането на ново помещение, където да се изложи този офис. Идеята на Пол била бизнесмените да се събират периодично в името на приятелството и да разширяват кръга си от познества в света на бизнеса и професионализма.

В спора се родила идеята да се създаде мъжки клуб, в който да членуват по един представител на всеки бизнес и професия. Било

Първите четирима ротарианци

решено всяка следваща сбирка да предоставя възможност на членовете да се запознаят с призванията на колегите си и да представят своя бизнес, а седмичните сбирки да стават на територията на отделните бизнеси, които се редуват. Това редуване било с цел да запознава всеки един от членовете с професията на другия. И оттук названието Ротари ("rotary" - въртящ).

Четиримата основатели са от американски, германски, шведски и ирландски произход и като продукт на американската тогавашна действителност се оказват подходящите родители на създаденото от тях движение.

След присъединяването на петия член - Хари Рагълс - групата започва официално да се нарича Ротари клуб от Чикаго. Първият списък (1905) представя тридесет членове и Силвестър Шиил като президент; Уил Йенсън - брокер недвижими имоти - секретар; Ръгълс - касиер, и доктор Уил Неф, зъболекар, като официален представител. Пол Харис отказвал какъвто и да е пост в клуба и става негов президент едва две години по-късно. Ръгълс бил човекът, превърнал хоровото пеене в навик, който се практикува и до днес на сбирки на Ротари.

Новината за новата организация се разнесла бързо. Скоро броят на членовете нараснал толкова много, че срещите на територията на отделните бизнеси се оказала неудачна и те започнали да се срещат всяка седмица в ресторанти и хотели.

Чикагският клуб в представите на Пол Харис никога не е бил самоцелна организация, която да насърчава единствено бизнеса между своите членове. Още от самото начало той е виждал своята идея, превъплътена в по-

широки социални изяви, засягащи цялото общество. Първата такава инициатива била реализирана през 1907 година - в Чикаго се открива обществена придобивка - зала за обществен отдых в близост до City Hall.

Три години след основаването на чикагския клуб бил сформиран втори такъв в Сан Франциско, Калифорния. На следващата година били сформирани още три такива клуба. Пред 1910 година броят на клубовете на територията на САЩ достигнал 16, а членовете - 1500.

През 1910 година Ротари свиква първия си конгрес в Чикаго и шестнадесетте клуба се обединяват като Национална асоциация на клубовете Ротари. Пол Харис е избран за президент на асоциацията, а Чесли Пери, който е член на клуба в Чикаго от 1908 година, е избран за секретар и остава на този пост до пенсионирането си през 1942 година. Елмер Рич е първият касиер, а Руфус Чапен е заемал този пост от 1912 г. до смъртта си през 1945 година.

Идеалът на Ротари започва да се оформя през този начален период, когато Артур Фредерик Шелдон става член на чикагския клуб. Като човек, който преподава новата наука Изкуството да се привличат клиенти, той е убеден, че на бизнеса трябва да се гледа като на средство, което служи на обществото, и на първия конгрес на Ротари през 1910 година той цитира фразата: "Този, който служи на събратята си, той печели най-много." Следващата година Франк Колинс, един от първите лидери на Ротари от Минеаполис, Минесота, също говори за това, колко важно е да се служи на другите, и представя идеята, че един клуб трябва да е изграден на принципа "Не бъди егоистичен в делата си". Промениени като "Този, който служи най-добре, той печели" и "Служи над собствените си интереси", те биват бързо възприети от всички ротарианци и стават девиз върху клубните емблеми на Ротари. Официално са провъзгласени за мото на конгреса през 1950 година в Детройт, Мичиган. През 1989 година законодателният съвет решава, че девизът на Ротари интернешънъл ще е "Service Above Self" - "Служи над собствените си интереси".

Първият опит на Пол Харис да учреди клуб извън границите на

Снимка с автограф на Пол Харис от парада на Ротари в гр. Манисти, щат Мичиган, 1940 г.

САЩ е в Манитоба, Канада, където след няколко неуспешни опита клубът бива сформиран през 1911 година. Този клуб става международен. През 1911 година се ражда "The National Rotarian", който е предвестник на The Rotarian magazine - официално издание на Ротари.

По-късно същата година Пол се свързва с Харви Уилър от Бостън, Масачузетс, които има бизнес с хавлиени изделия в Англия, с намерения да учреди клуб в Лондон. Скоро след това Фредерик Шелдън и Смит организират клубове в Лондон и Манчестер.

Същата тази година за свое най-голямо учудване Пол научава, че клуб Ротари вече съществува в Дъблин, Ирландия, и е основан през март 1911 година. Фактът, че Стюарт Мортън, бивш ротарианец от Сан Франциско, е заминал за Ирландия и там е сформирал клубове в Дъблин и Белфаст, обяснява тази мистерия. Пол моли Мортън да продължи тази своя организационна дейност и по-късно клубове биват сформирани в Глазгоу и Единбург - Шотландия, и на други места във Великобритания.

Веднъж преминало Атлантика, движението бързо се разраства, в резултат на което на конгреса в Duluth, Минесота, през 1912 година организацията вече се нарича Международна асоциация на клубовете Ротари и по-късно през 1922 името ѝ бива съкратено на Ротари интернешънъл. Първият президент неамериканец е Лесли Пиджън от Канада и е избран на конгреса в Атланта през 1917 година.

Първата емблема на Ротари е обикновено колело на каруца в момент на движение като символ на "цивилизация и движение". Идеята е на гравьора Монтаг Биър, член на чикагския клуб, и повечето останали клубове възприемат колелото в един или друг вариант. Едва през 1922 година било решено да се възложи изработването на емблема, която да е само една и еднаква за всички ротарианци.

Съответно през 1923 година зъбчатото колело с 24 зъбеца и шест спици се възприема за символ, като се добавя и ключ на оста, за да покаже, че колелото е в движение, а не в застой. На конгреса в Далас, Тексас, през 1929 година е представено официалното описание на емблемата. Кралското синьо и златно са избрани за официални цветове на Ротари, а флагът на Ротари е решено да е бял с колелото, изобразено в средата. И до днес, поставен на ревера, този знак отличава всички ро-

тарианци по света.

Първият Ротари клуб в страна, в която не се говори английски, е сформиран през 1916 година в Хавана, Куба. И така Ротари започва да преодолява не само национални граници, но и езикови бариери. Ротари става наистина световна организация след 1920 г., когато движението достига до Южна и Централна Америка, Африка, Австралия и Азия. Тази широка подкрепа удостоверява универсалността на организацията, доказвайки, че принципите ѝ са жизнени и допринасят за превъзможване на различията в расите, цвета, вероизповеданието, езика и географското разположение.

Двадесетте години са години на предизвикателство, на развитие, на вълнения, а годината 1926 е забележителна с това, че Ротари клуб - Лондон, Англия, дава своя значителен принос към движението. Двама от членовете на Ротари, а това били Сидни Паскал, който по-късно става председател на международния Ротари (1931/32 г.) и Вивиън Картър, който тогава е секретар на Асоциацията на клубовете Ротари във Великобритания и Ирландия, по време на своята разходка из Съри Хилс една съботна сутрин в разговор стигнали до идеята за план за цели и достижения. Те решили усилията да се насочат в четири насоки - за вътрешна служба, за професионална служба, за благотворителна служба и за международна служба.

Новата идея бива широко обсъдена и представена на конгреса в Остенде, Белгия, през 1927 година и след приемането ѝ четирите насоки, по-късно приети да се наричат "авеню"-та за служба, стават част от програмата на Ротари и са валидни и днес.

Движението Ротари поставя също така основите на други световноизвестни организации като Международно общество на децата инвалиди, основано през 1922 година и наричано днес Международна рехабилитация, а също така и организацията ЮНЕСКО, идеята за която се родила на една конференция на Ротари в Лондон, Англия, през 1942 г.

След Втората световна война като главна цел на една агенция на Ротари, известна като Фондация Ротари, се обсъжда изграждането на един по-добър свят чрез образователни и благотворителни проекти, предвиждащи международен обмен и разбирателство. Освен с тази си дейност фондацията е известна и с това, че е една от най-големите световни организации, отпускащи стипендии за международно обучение.

По много поводи основателят Пол Харис е проявявал интерес в разработването на фонд дарения, в който да има постъпления от целия свят, които ще позволяват на практика да се осъществява важна част от международната дейност на Ротари. Фондацията Ротари официално съществува от 1928 г., когато конгресът в Минеаполис одобри и нанесе поправки на вътрешните закони на Ротари интернешънъл, за да бъде институцията под надзора на петима попечители, броят на които в края на осемдесетте години се увеличава на тринадесет.

Непосредствено след смъртта на Пол Харис през 1947 година е съставен първият план за награди на фондацията в областта на образованието в името на основателя на Ротари, който силно вярвал в четвъртото авеню за служба. Предоставянето на 18 стипендии на студенти от седем различни държави за учебната 1947/48 година било един успешен старт. Фондацията Ротари оттогава е напълно зависима от доброволните дарения на ротарианци и неротарианци от целия свят. Сериозен източник на финанси са вноските от по 1000 и повече щатски долара във фондацията, срещу които дарителите получават знак "Пол Харис" (одобрен през 1957 година от попечителите на фондацията), удостоверяващ този им принос. Знакът "Пол Харис" може да се дава и на лица ротарианци и неротарианци, ако същата сума е внесена в негова чест.

През 1985 година фондацията става инициатор на една програма с невиджан досега обхват, наречена "PolioPlus Program". По същество това е програма, чиято задача е да имунизира всички деца в света срещу паралич до 2005 година и да насърчи ваксините срещу други детски заболявания. За покриване на стойността на необходимата ваксина Ротари предприема една грандиозна кампания за набирането на 120 милиона щатски долара. Усилията в тази насока доведоха до набирането на 230 милиона щатски долара в подаръци и в брой. Този успех е ознаменуван на Международния конгрес във Филаделфия, Пенсилвания.

Други значими програми на фондацията са: Matching Grants - стипендии, които са в подкрепа на сериозни проекти на клубовете Ротари и дистриктите; The Health, Hunger and Humanity (3-H) програма. Тази програма е изготвена, за да отбележи 75-годишнината на Ротари и да допринесе за "по-добро здраве, по-малко глад и да насърчи развитието на чове-

ка и обществото като средство, спомагащо за напредъка на международното разбирателство, добра воля и мир"; програмата "Ротари-доброволци", която субсидира ротарианци, ротарактори или бивши възпитаници на Ротари, които желаят да служат в чужда страна, която се нуждае от техните умения и програмите на Ротари за мир, които изследват решения, свързани с мира, и начини за разрешаване на конфликти чрез серии от международни срещи.

В редица страни по време на Втората световна война някои Ротари клубове се разпускат, но по-късно голяма част от тях се включват в Ротари интернешънъл. В семейството на Ротари се включват Италия (1946), Германия и Япония (1948) и Испания (1977). Клубовете в някои страни под комунистическо управление остават разформироваани до 1989 година, когато след съгласувани усилия и политически промени Ротари се появява отново в Източна Европа. През същата тази година клубове се появиха в Будапеща - Унгария, и Варшава - Полша. През 1990 година Ротари навлезе в бившия Съветски съюз, и то за първи път с учредяването на московския Ротари клуб. Насъплението продължи със сформирането на клубове в Чехословакия, Югославия, бившата Източна Германия и България. В действителност в България ротарианството навлиза през 1932 г. и до 1939 г. са чартирани 8 клуба. През 1940 г. Ротари интернешънъл сформира в България дистрикт, който съществува само 1 година.

Сега в Ротари членуват около 1.2 млн. ротарианци - мъже и жени, обединени в 30 000 клуба. Ротари клубове има в 163 страни - т. е. ние сме в 8 от 10 страни по света.

Това е накратко историята на тази клубна организация в служба на света, осъществена идея на един млад човек, почувствал се самотен, и как през годините тя става мотивиращ фактор за служба чрез приятелство.

В своята автобиография "Моят път към Ротари" основателят Пол Харис говори за силата на Ротари чрез метафората за пълноводна река: "Голямата река е рожба на стотици, вероятно хиляди малки поточета и бързеи, които тичат надолу по стръмните склонове на планината, пеейки, нетърпеливи да се влеят в коритото на голямата река. Това е то Ротари. Ротари е голям благодарение на приноса на хилядите ротарианци от къде ли не!"